

Editor: Nicoleta Popescu

Copertă: Flory Preda

Tehnoredactare: Florența Sava

Corectură: Georgeta Nicolae

Toate drepturile rezervate Editurii Prestige

Copyright © 2019 Editura Prestige

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SĂVESCU, ȘTEFAN

Dicționar francez-român, român-francez / prof. Ștefan
Săvescu. - București : Prestige, 2018
ISBN 978-606-8863-50-4

81

ISBN: 978-606-8863-50-4

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Prof. Ștefan Săvescu

DICTIONAR

FRANCEZ - ROMÂN

ROMÂN - FRANCEZ

PRESTIGE
KIDS

București - 2019

Abrevieri

<i>adj.</i> adjectiv.	<i>mar.</i> marină.
<i>adv.</i> adverb.	<i>mat.</i> matematică.
<i>anat.</i> anatomie.	<i>med.</i> medicină.
<i>aprox.</i> aproximativ.	<i>mili.</i> militar.
<i>archit.</i> arhitectură.	<i>mit.</i> mitologie.
<i>art.</i> articol.	<i>mm.</i> mass media.
<i>astr.</i> astronomie.	<i>muz.</i> muzică.
<i>bot.</i> botanică.	<i>nehot.</i> nehotărât.
<i>card.</i> cardinal.	<i>ord.</i> ordinal.
<i>chim.</i> chimie.	<i>pers.</i> personal.
<i>com.</i> comercial.	<i>pl.</i> plural.
<i>conj.</i> conjuncție.	<i>pol.</i> politică.
<i>dem.</i> demonstrativ.	<i>prep.</i> prepoziție.
<i>econ.</i> economie.	<i>pron.</i> pronume.
<i>fig.</i> figurat.	<i>rel.</i> religie.
<i>fiz.</i> fizică.	<i>s.</i> substantiv.
<i>geog.</i> geografie.	<i>sf.</i> substantiv feminin.
<i>gram.</i> gramatică.	<i>sm.</i> substantiv masculin.
<i>hot.</i> hotărât.	<i>sn.</i> substantiv neutru.
<i>impers.</i> impersonal.	<i>sport.</i> domeniul sportiv.
<i>inf.</i> informatică.	<i>tehn.</i> tehnică.
<i>interj.</i> interjecție.	<i>vi.</i> verb intransitiv.
<i>interog.</i> interogativ.	<i>vr.</i> verb reflexiv.
<i>ist.</i> istorie.	<i>vt.</i> verb tranzitiv.
<i>jur.</i> juridic	<i>zool.</i> zoologie.

A

<i>à prep.</i> la; pe; cu; câte; în; (~ <i>la campagne</i>) la țară; (~ <i>ce soir</i>) pe diseară; (<i>mot ~ mot</i>) cuvânt cu cuvânt; (<i>deux ~ deux</i>) doi câte doi; (~ <i>la hâte</i>) în grabă; (~ <i>défaut de</i>) în lipsă de; (~ <i>aucun prix</i>) cu nici un preț; (<i>facile ~ dire</i>) ușor de zis; (~ <i>mon avis</i>) după părerea mea; (~ <i>présent</i>) acum; (~ <i>demain</i>) pe mâine.	abattement <i>sm.</i> doborâre; <i>fig.</i> depresie; descurajare.
abaissable <i>adj.</i> care se poate coborî.	abatteur <i>sm.</i> dărâmat; tăietor de vite; (<i>grand ~ de besogne</i>) om harnic, bun gospodar.
abaissant , e <i>adj.</i> coborător; <i>fig.</i> umilitor.	abattoir <i>sm.</i> abator; <i>fig.</i> loc de supliciu; celula condamnaților.
abaissement <i>sm.</i> coborâre; scădere, reducere; <i>fig.</i> umilire.	abattre <i>1.vt.</i> a doborî, a prăvăli; a înfrânge, a răpune; a tăia vite; a demoraliza, a deprima; <i>fig.</i> a umili, a înjosi. <i>2.vr.</i> a se dărâma, a se prăbuși; a se abate, a cădea peste; (<i>despre vant</i>) a se domoli; (~ <i>son jeu</i>) a da cărțile pe față; (~ <i>de la besogne</i>) a munci din greu.
abaïsser <i>1.vt.</i> a coborî, a lăsa în jos; a scădea; (<i>despre taxe</i>) a reduce. <i>2.vr.</i> a se coborî; <i>fig.</i> a se umili.	abattu , e <i>adj.</i> doborât, copleșit; învins; istovit; <i>fig.</i> abătut, descurajat, deprimat.
abaliénation <i>sf. jur.</i> instrăinare.	abat-vent <i>sm.</i> streășină.
abandon <i>sm.</i> abandon; părăsire; <i>jur.</i> renunțare; <i>fig.</i> nepăsare; (<i>a l'abandon</i>) în părăsire.	abbatial , e <i>adj.</i> mănăstiresc.
abandonné , e <i>adj.</i> abandonat, părăsit; <i>fig.</i> desfrânat; (~ <i>à lui-même</i>) lăsat de capul lui.	abbaye <i>sf.</i> mănăstire.
abandonner <i>1.vt.</i> a abandona; a părăsi; <i>jur.</i> a ceda, a renunța. <i>2.vr.</i> a se descuraja; a se deda; (~ <i>la partie</i>) a da bir cu fugiții; (~ <i>tout espoir</i>) a-și lua gândul de la ceva.	abbé <i>sm. rel.</i> abate, stareț; (<i>face d'abbé</i>) masă îmbelșugată.
abasourdir <i>vt.</i> a asurzi; <i>fig.</i> a uimi, a năuci.	abbesse <i>sf. rel.</i> stareță.
abasourdisant , e <i>adj.</i> uluitor, amețitor; <i>fig.</i> zăpăcitor, năucitor.	abc <i>sm.</i> abecedar; <i>fig.</i> noțiuni elementare.
abasourdissement <i>sm.</i> asurzire; <i>fig.</i> uimire, uluire.	abcès <i>sm. med.</i> abces.
abat <i>sm.</i> ploaie scurtă.	abdication <i>sf.</i> abdicare.
abatant <i>sm.</i> chepeng; oblon.	abdiquer <i>vt.</i> a abdica.
abat-foin <i>sm.</i> gura podului.	abdomen <i>sm. anat.</i> abdomen.
abat-jour <i>sm.</i> abajur.	abdominal , e <i>adj.</i> abdominal.
	abducteur <i>adj.</i> abductor.
	abécédaire <i>sm.</i> abecedar.
	abecquer <i>vt.</i> a da mâncare la păsări.
	abeille <i>sf. entom.</i> albină; (~ <i>mère</i>) matcă, regină; (~ <i>mâle</i>) trântor.
	abeillage <i>sm.</i> albinărit.
	abêtissement <i>sm.</i> prostire, tâmpire.

Responsabilitate, abîme și prăpastie; *fig.* imensitate; (*un ~ de science*) tobă de carte.

abîmer 1.*vt.* a arunca în prăpastie; a deteriora, a strica; a ruina, a distruge. 2.*vr.* a se scufunda; a se strica; *fig.* a se afunda, a se pierde; (~ *ses réflexions*) a cădea pe gânduri; (*s'abîmer dans sa douleur*) a cădea pradă deznădejdiei.

abject, e *adj.* abject, josnic; *fig.* nemernic.

abjection *sf.* abjecție, josnicie, ticăloșie.

abjuration *sf.* abjurare; renegarea credinței.

abjurer *vt.* a abjura, a renega; a se lepăda de credința sa.

ablatif *sm. gram.* ablativ.

ablation *sf.* ablațiune; *med.* extirpare.

ablette *sf. iht.* albișoară.

abluer *vt.* a spăla (*ritualic*).

abnegation *sf.* abnegație, devotament; *fig.* sacrificiu.

aboi *sm.* lătrat; (*être aux abois*) a fi la ananghie.

aboielement *sm.* lătrat, lătrătură.

abolir *vt.* a abolii; *jur.* a anula.

abolition *sf.* abolire; *jur.* anulare.

abominable *adj.* abominabil, înfiorător; groaznic.

abominablement *adv.* în mod înfiorător.

abomination *sf.* grozăvie; *fig.* mârșăvie, infamie.

abominer *vt.* a disprețui, a urî.

abondamment *adv.* din abundență; berechet.

abondance *sf.* abundență, belșug, bogăție; (~ *de bien ne nuit pas*) nimeni nu se vaită de bine.

abondant, e *adj.* abundent, bogat, îmbelșugat.

abonder *vi.* a abunda; (~ *dans le sens de quelqu'un*) a fi de aceeași părere cu cineva.

abonnement *sm.* abonament.

abonner 1.*vt.* a abona. 2.*vr.* a se abona.

abonnir 1.*vt.* a îmbunătăți; *fig.* a îndrepta. 2.*vr.* a se ameliora, a se îmbunătăți; *fig.* a deveni mai bun.

abord *sm.* acces; abordare; primire, întâmpinare; vecinătate; *pl.* împrejurimi; (*de premier ~*) de prima dată; (*d'abord*) mai întâi.

abordable *adj.* abordabil; *fig.* accesibil; (*un prix ~*) un preț convenabil.

abordage *sm. mar.* abordaj.

abordée *sf.* abordare, întâmpinare.

aborder 1.*vt., vi.* a aborda, a trata; a primi, a întâmpina; *mar.* a lupta cu alt vas; (~ *un sujet*) a deschide un subiect. 2.*vr.* a se apropia.

aborigène *adj.* aborigen; băștinaș.

abormer *vt.* a delimita; a trage hotar.

abortif, **ive** *adj.* avortiv; născut prematur.

abouchement *sm. tehn.* innădire, îmbucare a două piese; întrevedere.

aboucher 1.*vt.* a mijloci o întrevedere. 2.*vr.* a intra în vorbă.

about *sm.* innăditură.

aboutement *sm.* innădire, îmbinare.

abouter *vt.* a innădi, a îmbina.

aboutir *vt.* (*despre drumuri*) a duce la; *fig.* a avea succes, a izbuti; (~ *à une impasse*) a da de necaz.

aboutissement *sm.* rezultat, realizare.

aboyant, e *adj.* lătrător.

aboyer *vi.* a lătra.

abrégé, e 1.*sm.* prescurtare; rezumat; (*en ~*) pe scurt. 2.*adj.* prescurtat.

abrégement *sm.* prescurtare.

abréger *vt.* a prescurta.

abreuvage *sm.* adăpare.

abreuvement *sm.* adăpat.

abreuver 1.*vt.* a adăpa. 2.*vr.* a se adăpa; (~ *d'amertume*) a-i face viața amară cuiva.

abréviatif, **ive** *adj.* de prescurtare.

abréviation *sf.* abreviere, prescurtare.

abri *sm.* adăpost, refugiu; (*mettre quelqu'un à l'abri*) a pune pe cineva în siguranță; *fig.* a băga pe cineva la pușcărie.

abricot *sm.* caisă.

abricotier *sm. bot.* cais.

abrité, e *adj.* adăpostit.

abriter 1.*vt.* a adăposti. 2.*vr.* a se adăposti.

abrogation *sf.* abrogare.

abroger *vt.* a anula, a suprima; *jur.* a abroga.

abrupt, e *adj.* abrupt.

abrutit, e *adj.* abrutizat, îndobitocit.

abrutir 1.*vt.* a abrutiza, a îndobitoci. 2.*vr.* a se abrutiza.

abrutissement *sm.* abrutizare, îndobitocire.

absence *sf.* absență.

absent, e *adj.* absent.

absenter(s') *vr.* a absenta, a lipsi.

absinthe *sf. bot.* pelin; *fig.* amărăciune.

absolu, e *adj.* absolut, nelimitat; desăvârșit, complet; *chim.* pur.

absolutement *adv.* în mod absolut.

absolutisme *sm.* absolutism.

absorbable *adj.* absorbabil.

absorbant, e *adj.* absorbant.

absorbé, e *adj.* absorbit; *fig.* captivat.

absorbement *sm.* absorbire; *fig.* captivare.

absorber *vt.* a absorbi; *fig.* a captiva.

absorbtion *sf.* absorbție.

absoudre *vt.* a ierta; *rel.* a dezlega, a absolvi de păcate; *jur.* a achita.

absoute *sf. rel.* slujba mortuară.

abstenant, e *adj.* care se abține.

abstenir(s') *vr.* a se abține; *rel.* a se înfrâna.

abstention *sf.* abținere.

abstergent, e *sm., adj.* dezinfectant.

absterger *vt. med.* a dezinfecta.

abstinent, e *adj.* abstinent; cumpătat.

abstractif, **ive** *adj.* abstract.

abstraction *sf.* abstracție.

abstractivement *adv.* în mod abstract.

abstraire 1.*vi.* a face abstracție. 2.*vr.* a se adânci în meditație.

abstrait, e *sm., adj.* abstract.

absurde *sm., adj.* absurd, ilogic.

absurdité *sf.* absurditate, prostie.

abus *sm.* abuz.

abuser *vt., vi.* a abuza; *fig.* a amăgi, a înșela.

abusif, **ive** *adj.* abuziv.

abusivement *adv.* în mod abuziv.

abyssal, e *adj.* abisal.

acacia *sm. bot.* salcâm.

académicien *sm.* academician.

académie *sf.* academie.

académique *adj.* academic.

académiquement *adv.* academic.

acagner *vt.* a trândăvi, a lenevi.

acajou *sm.* mahon.

acanthé *sf. bot.* palămidă.

acare *sm. med.* acarul răiei.

acariâtre *adj.* arțăgos, certăreț.

accablant, e *adj.* împovărător, insuportabil, copleșitor; (*chaleur accablante*) arșiță insuportabilă; (*un homme ~*) om nesuferit.

accablé, e *adj.* împovărat, încărcat; *fig.* istovit.

accablement *sm.* împovărare; sleire, istovire; *fig.* apăsare; descurajare.

accabler *vt.* a împovăra, a încărca; a doborî, a copleși; *fig.* a zdrobi, a nimici; (~ *quelqu'un de prévenances*) a copleși pe cineva cu atenții.

accalmie *sf.* acalmie.

accaparement *sm.* acaparare.

accaparer *vt.* a acapara.

accapareur, **euse** *sm.* acaparator.

accéder *vr.* a se învoi, a cădea de acord.

accélérateur *sm., adj.* accelerator.

Responsabilité
accélération *sf.* accelerare, accelerație.
accéléré, e 1. *adj.* accelerat, grăbit, iuțit. 2. *sm.* tren accelerat.
accélérer *vt.* a accelera, a grăbi.
accent *sm.* accent; pronunțare; intonație.
accentuation *sf.* accentuare.
accentuer *vt.* a accentua.
acceptable *adj.* acceptabil.
acceptation *sf.* acceptare.
accepté, e *adj.* acceptat.
accepter *vt.* a accepta; a admite, a aproba.
acception *sf.* accepție, înțeles, sens.
accès *sm.* acces, intrare; *med.* acces; *fig.* izbucnire.
accessible *adj.* accesibil.
accession *sf.* adeziune; ajungere la putere.
accessoire *sm.* accesoriu.
accident *sm.* accident; întâmplare; *fig.* nenorocire; (*par* ~) întâmplător.
accidenté, e *adj.* accidental.
accidental, elle *adj.* accidental.
accidenter *vt.* a accidenta.
acclamation *sf.* aclamație, ovație; aclamare.
acclamer *vt.* a aclama.
acclimatation *sf.* acclimatizare, adaptare.
acclimater 1. *vt.* a acclimatiza, a adapta. 2. *vt.* a se adapta.
accointance *sf.* legătură, relație.
acolade *sf.* acoladă.
acolement *sm.* îmbrățișare; alăturare, unire.
accoler *vt.* a îmbrățișa, a strânge la piept; a alipi; a lega via.
accolure *sf.* legătură (*pt. vie*).
accommodable *adj.* acomodabil.
acomodage *sm.* prepararea bucatelor; gătire.
acomodant, e *adj.* nepretențios, îngăduitor; (*d'accomodante humeur*) îngăduitor din fire.

accommodation *sf.* acomodare; adaptare.
accommodement *sm.* învoială, acord; potrivire; *fig.* împăcare.
accommoder 1. *vt.* a adapta, a modifica; a aranja; a prepara; a întocmi, a orându; a împăca. 2. *vt.* a se acomoda; a se conforma; a se mulțumi cu.
accompagnateur, trice *sm. muz.* acompaniator.
accompagné, e *adj.* acompaniat.
accompagnement *sm. muz.* acompaniament.
accompagner *vt.* a însoți; *muz.* a acompania.
accompli, e *adj.* îndeplinit, realizat; împlinit; *fig.* desăvârșit, perfect.
accomplir *vt.* a îndeplini, a efectua; (~ *des merveilles*) a face miracole; (~ *le souhait de quelqu'un*) a face cuiva pe plac.
accomplissement *sm.* îndeplinire, realizare.
accord 1. *sm.* acord, învoială; *gram., muz.* acord; (*tomber d'~*) a cădea de acord; (*d'un commun ~*) într-un gând; (*mettre d'~*) a împăca.
accordable *adj.* permis, îngăduit.
accordage *sm. muz.* acordaj.
accordailles *sf. pl.* logodnă.
accordé, e 1. *adj.* acordat; hărăzit. 2. *sm.* logodnic. 3. *sf.* logodnică.
accordéon *sm. muz.* acordeon.
accordéoniste *sm.* acordeomist.
accorder 1. *vt.* a acorda, a conferi; a împăca; a permite; *gram., muz.* a acorda. 2. *vt.* a se înțelege; a se potrivi; *gram.* a se acorda.
accordeur *sm. muz.* acordor.
accort, e *adj.* săritor; dibaci, priceput; *fig.* drăgălaș.
accortise *sf.* voce bună, armonie.
accostable *adj.* prietenos, cumsecade.
accostage *sm.* acostare.
accoster *vt.* a aborda; *mar.* a acosta.

accotement *sm.* acostament.
accoter 1. *vt.* a rezema (*pe o latură*). 2. *vt.* a se rezema.
accotoir *sm.* reazem, punct de sprijin.
accouchée *sf.* lehuză.
accouchement *sm.* naștere; *fig.* greutate în decizii.
accoucher 1. *vt.* a naște; *fig.* a da naștere (*unei opere*); (~ *aux fers*) a realiza ceva cu trudă; (~ *d'une souris*) a nu face mare lucru; (*accouche done!*) hotărâște-te odată!
accouchuse *sf.* moașă.
accouder *vt.* a se rezema în coate.
accouplement *sm.* cuplare, împreunare; împerechere.
accoupler 1. *vt.* a cupla, a împreuna. 2. *vt.* a se împerechea.
accourci *sm.* prescurtare.
accourcie *sf.* scurtătură (*a unui drum*).
accourir 1. *vt.* a scurta, a prescurta. 2. *vt.* a se scurta.
accourissement *sm.* scurtare.
accourir *vi.* a veni în grabă; (~ *dare-dare*) a veni cu sufletul la gură.
accoutrement *sm.* costum caraghios.
accoutrer *vt.* a se împopoțona; a se îmbrăca caraghios.
accoutumance *sf.* obișnuință, deprindere.
accoutumé, e *adj.* deprins, obișnuit.
accoutumer 1. *vt.* a obișnui, a deprinde. 2. *vt.* a se obișnui; a se deda la.
accréditer *vt.* a acredita, a împuternici.
accréditeur *sm.* garant.
accroche-cœur *sm.* cârlionți.
accrochement *sm.* agățare; *fig.* încurcătură.
accrocher *vt.* a agăța; a atârna; *fig.* a îngreuna; (*s'accrocher à quelqu'un*) a se ține scai de cineva.
accroissement *sm.* dezvoltare, creștere (*a plantelor*); *fig.* sporire.

accroître 1. *vt.* a crește, a spori. 2. *vt.* a se mări; a se înmulți.
accroupir *vt.* a sta pe vine.
accru, e 1. *sm.* bot. lăstar. 2. *adj.* crescut, sporit.
accueil *sm.* primire, întâmpinare.
accueillant *adj.* primitor, ospitalier.
accueillir *vt.* a primi, a întâmpina.
accul *sm.* înfundătură.
acculer *vt.* a înfunda.
accumulateur *sm.* acumulator.
accumulation *sf.* acumulare.
accumulé, e *adj.* acumulat, strâns.
accumuler *vt.* a acumula, a aduna, a strânge.
accusateur, trice *sm.* acuzator, acuzatoare.
accusatif *sm. gram.* acuzativ.
accusation *sf.* acuzare; acuzație, învinuire.
accusé, e 1. *sm.* acuzat. 2. *adj.* acuzat, învinuit; pronunțat, reliefat.
accuser 1. *vt.* a acuza, a învinui; a reliefa, a evidenția; (~ *Jes événements*) a da vina pe împrejurări; (~ *quelqu'un à faux*) a învinui pe cineva pe nedrept. 2. *vt.* a se învinovăți.
acérain, aine *adj.* oțelit.
acérage *sm.* oțelire.
acerbe *adj.* acru, iritant, aspru; *fig.* acerb; sarcastic.
acerbité *sf.* asprime; *fig.* severitate.
acéré, e *adj.* oțelit; ascuțit; *fig.* mușcător, caustic.
acérer *vt.* a oțeli; a ascuți.
acescent, e *adj.* care se acrește.
acétifier *vi.* a oțeli.
acétylène *sm. chim.* acetilenă.
acétique *adj. chim.* acetic.
acétone *sf. chim.* acetonă.
achalandage *sm.* clientelă.
acharné, e *adj.* îndârjit, înverșunat.
acharnement *sm.* îndârjire, înverșunare.

acharner 1.vt. a îndârji, a înverșuna.
2.vt. a se îndârji.

achat sm. cumpărare; pl. cumpărături.

ache sf. bot. țelină.

achement sm. îndrumare, îndreptare.

acheminer 1.vt. a îndruma, a îndrepta. 2.vt. a se îndrepta spre.

acheter vt. a cumpăra; fig. a mitui; (~ *à haut prix*) a cumpăra scump; (~ *à la foire d'empoigne*) a fura ca în codru; (~ *à tempérament*) a cumpăra în rate; (~ *chat en sac*) a cumpăra pe nevăzute; (~ *sur pied*) a cumpăra pe loc; (~ *une conduite*) a-i veni mintea la cap.

acheteur, euse sm. cumpărător, client; mușteriu.

achevé, e adj. isprăvit, terminat; fig. desăvârșit.

achèvement sm. terminare, isprăvire; finisare, perfecționare; (*en voie d'~*) pe terminate.

achever 1.vt. a termina, a isprăvi; a desăvârși, a finisa, 2.vt. a se isprăvi, a se termina, a se încheia; fig. a se prăpădi.

achopper vt. a se împiedica; fig. a nu reuși.

achromatique adj. acromatic.

achromatisme sm. acromatism.

acide 1.sm. acid. 2.adj. acru, înțepător.

acidification sf. acidulare.

acidifier vi. a acidifica.

acidité sf. aciditate; acreală.

acier sm. oțel; (~ *trempe*) oțel călit.

aciération sf. oțelire.

aciérer vt. a oțeli.

aciérie sf. oțelărie.

acné sf. acnee.

acolyte sm. acolit; rel. paraclisier.

acompte sm. acont.

acoquiner 1.vt. a deprinde. 2.vt. a se deprinde.

acore sm. bot. crin de baltă.

acoustique 1.sf. acustică. 2.adj. acustic.

acquéreur sm. cumpărător.

acquérir vt. a achiziționa, a cumpăra; a procura, a dobândi; (~ *de l'expérience*) a dobândi experiență; (~ *du renom*) a dobândi un renume.

acquêt sm. achiziție; cumpărătură.

acquiescement sm. consimțământ, încuviințare; învoire.

acquiescer 1.vt. a consimți, a încuviința. 2.vt. a se învoi; (~ *de la tête*) a da din cap afirmativ.

acquis, se 1.sm. experiență. 2.adj. devotat.

acquisition sf. achiziționare; procurare, obținere, dobândire.

acquit sm. chitanță.

acquitement sm. plată; jur. achitare.

acquitter 1.vt. a achita, a plăti; jur. a achita. 2.vt. a se achita; (*s'acquitter d'une mission*) a îndeplini bine o misiune.

acre 1.sf. agr. acru. 2.adj. înțepător; fig. răutăcios.

acrimonie sf. acrimie; fig. răutate, împunsătură.

acrimonieux, euse adj. (*despre o persoană*) acru, răutăcios.

acrobate sm. acrobat.

acrobatie sf. acrobație.

acrobatique adj. acrobatic.

acropole sf. acropolă.

acrostiche sm. acrostih.

acte sm. act, document; faptă; (*la teatru*) act; (*prendre ~*) a lua cunoștință.

acteur, trice sm. actor.

actif, ive 1.adj. harnic; energic, dinamic. 2.sm. com., gram. activ.

action sf. acțiune; (*la teatru*) intrigă; jur., com. acțiune.

actionnaire sm. acționar.

actionner vt. a acționa; a pune în funcțiune; jur. a da în judecată.

activer vt. a activa; a intensifica.

activité sf. activitate; hârnicie.

actualiser vt. a actualiza.

actualité sf. actualitate.

actuel, elle adj. actual, prezent.

actuellement adv. acum.

acuité sf. acuitate, ascuțime, agerime.

adage sm. maximă, aforism; zicală.

adaptable adj. adaptabil.

adaptation sf. adaptare.

adapter 1.vt. a adapta. 2.vt. a se adapta, a se acomoda.

addition sf. adăugare; notă de plată; mat. adunare.

additionnel, elle adj. adițional.

additionner vt. a adăuga; mat. a aduna.

adepte sm. adept.

adéquat, e adj. adecvat, potrivit.

adhérence sf. aderență.

adhérent, e sm., adj. aderent.

adhérer vi. a adera.

adhésif, ive adj. adeziv.

adhésion sf. adeziune.

adieu 1.sm. rămas bun. 2.interj. adio!

adipeux, euse adj. adipos, gras.

adjacent, ente adj. adiacent.

adjectif sm. gram. adjectiv.

adjoindre vt. a adăuga.

adjoind sm., adj. adjunct.

adjudication sf. adjudecare.

adjuger vt. a adjudeca.

admettre vt. a admite; a îngădui, a permite.

administrateur, trice sm. administrator.

administratif, ive adj. administrativ.

administration sf. administrare; administrație.

administrativement adv. în mod administrativ.

administré, e adj. administrat.

administrer 1.vt. a administra, a organiza, a gospodări; med. a administra un medicament. 2.vt. a-și atribui.

admirable adj. admirabil, încântător.

admirablement adv. în mod admirabil.

admirateur, trice sm. admirator.

admiration sf. admirație; mirare.

admirer 1.vt. a admira; a contempla. 2.vt. a se admira.

admis, e adj. admis.

admissible adj. admisibil.

admission sf. admitere.

admonestation sf. admonestare, mustrare.

admonester, admonéter vt. a admonesta.

adolescence sf. adolescență.

adolescent, ente sm., adj. adolescent.

adonné, e adj. dedat la.

adonner(s') vt. a se deda.

adopter vt. a adopta.

adoptif, ive adj. adoptiv.

adoption sf. adopție, înfiere.

adorable adj. adorabil, fermecător.

adrateur, trice sm. adorator.

adoration sf. adorare.

adorer vt. a adora.

adossement sm. rezemare, sprijinire.

adosser 1.vt. a rezema, a sprijini. 2.vt. a se rezema cu spatele.

adoucir 1.vt. a îndulci; fig. a îmbuna, a îmblânzi; a încânta; a domoli. 2.vt. a se îmblânzi, a se potoli, a se tempera.

adoucissant, e adj. îndulcitor, alinător.

adoucissement sm. îndulcire; fig. îmblânzire; calmare.

adresse sf. adresă; scrisoare oficială; fig. îndemânare, pricepere.

adresser 1.vt. a adresa; a înainta. 2.vt. a se adresa; a face apel la; a se îndrepta spre.

adroit, e adj. îndemânatic, iscusit; fig. șiret.

adulateur, trice sm. adulator.

adulation sf. adulare.

aduler vt. a adula.

adulte sm., adj. adult.

adultération *sf.* falsificare.
adultère *sm., adj.* adulter.
adultérer *vt.* a falsifica.
advenir *vi.* a surveni; a apărea ceva; (*advienne que pourra*) ce-o fi, o fi.
adventice *adj.* întâmplător.
adverbe *sm. gram.* adverb.
adverbial, e *adj.* adverbial.
adversaire *sm.* adversar, rival.
adverse *adj.* advers, opus.
adversité *sf.* adversitate, dificultate.
aérage *sm.* aerisire.
aération *sf.* vânturare; ventilație, aerisire.
aéré, e *adj.* aerisit.
aérer *vt.* a aerisi.
aérien, **enne** *adj.* aerian.
aérodrome *sm.* aerodrom.
aérodynamique 1. *sf.* aerodinamică. 2. *adj.* aerodinamic.
aéronaute *sm.* aeronaut.
aéronautique 1. *sf.* aeronautică. 2. *adj.* aeronautic.
aéroplane *sm.* aeroplan.
aéroport *sm.* aeroport.
aérost *sm.* aerostat.
affabilité *sf.* afabilitate.
affable *adj.* afabil, binevoitor, cordial.
affaibli, e *adj.* slăbit.
affaiblir *vt.* a slăbi; a subția, a reduce.
affaiblissement *sm.* șubrezire, slăbire; subțiere; istovire; *fig.* estompare.
affaire *sf.* afacere, treabă; incurcătură, belea; chestiune, problemă; *jur.* proces; (*point d'~*) nicidecum; (*se tirer d'affaires*) a ieși din incurcătură; (*se faire une mauvaise ~*) a da de belea.
affairé, e *adj.* aferat, ocupat.
affaisement *sm.* prăbușire, surpare; *fig.* descurajare, deznădăjduire.
affaisser 1. *vt.* a prăbuși, a surpa; *fig.* a birui, a zdrobi. 2. *vt.* a se prăbuși; a se turți; *fig.* a se găbovi.

affamé, e *adj.* flămând, înfometat; *fig.* lacom.
affamer *vt.* a înfometa.
affection *sf.* afectare; *jur.* atribuire; *mil.* încorporare; *fig.* prefăcătorie.
affecté, e *adj.* afectat, măhnit; emfatic; *med.* contaminat; *fig.* prefăcut.
affecter 1. *vt.* a afecta, a măhni; *mil.* a încorpora; *fig.* a simula. 2. *vt.* a se întrista.
affectif, **ive** *adj.* afectiv, sentimental.
affection *sf.* afecțiune, dragoste; *med.* boală.
affectionné, e *adj.* devotat, supus.
affectivité *sf.* afectivitate, sensibilitate.
affectueux, **euse** *adj.* afectuos, prietenos, călduros.
afférent, e *adj.* aferent.
affermage *sf.* arendare.
affermataire *sm.* arendaș.
affermier *vt.* a da/a lua în arendă.
affermir 1. *vt.* a întări. 2. *vt.* a se întări.
affermissement *sm.* întărire.
affété, e *adj.* fandosit, răsfățat.
afféterie *sf.* mofturi, fandoseli.
affichage *sm.* afișaj.
affiche *sf.* afiș.
afficher 1. *vt.* a afișa. 2. *vt.* a se afișa, a se arăta.
affidé, e *adj.* devotat, de încredere.
affilage *sm.* ascuțire.
affilé, e *adj.* ascuțit.
affiler *vt.* a ascuți.
affilerie *sf.* tocilarie.
affileur *sm.* tocilar, ascuțitor.
affiliation *sf.* afiliere.
affilié, e *adj.* afiliat.
affilier *vt.* a se afilia, a adera, a se alătura.
affiloir *sm.* ascuțitoare.
affiloire *sm.* tocilă.
affinage *sm.* rafinare, purificare.
affiner *vt.* a rafina, a purifica.
affinité *sf.* afinitate.
affirmatif, **ive** *adj.* afirmativ.

affirmation *sf.* afirmație.
affirmer *vt.* a afirma, a susține.
affistoler *vt.* a înzorzona.
afflé, e *adj.* răsuflat, trezit, alterat.
affliction *sf.* măhnire, durere, suferință.
affligé, e *adj.* măhnit, supărat; atins; (*~ d'une grippe*) atins de gripă.
affligeant, e *adj.* întristător, supărător.
affliger 1. *vt.* a măhni, a întrista, a supăra, a necăji; *fig.* a chinui. 2. *vt.* a se măhni, a se întrista.
afflourer *vt.* a despotmoli.
affluence *sf.* afluență, îmbulzeală; *fig.* belșug.
affluent *sm.* afluent.
affluer *vt.* a curge (*câtre*).
affolé, e *adj.* smintit, nebun.
affolement *sm.* înnebunire; aiureală, nebunie.
affoler 1. *vt.* a înnebuni; a damblagi, a căpia. 2. *vt.* a-și ieși din minți.
affouillement *sm.* eroziune (*a malurilor de către ape*).
affouiller *vt.* a eroda.
affourager *vt. agr.* a furaja.
affranchi, e *adj.* eliberat, dezrobit; francat, timbrat.
affranchir 1. *vt.* a elibera, a dezrobi; a scuti, a dispensa; a timbra, a franca. 2. *vt.* a se elibera, a se dezbara.
affranchissement *sm.* eliberare, dezrobire; scutire; timbrare, francare.
affranchisseur *sm.* eliberator, dezrobitor.
affre *sf.* groază.
affres *sm. pl.* torturi, chinuri.
affreux, **euse** *adj.* îngrozitor, oribil; înspăimântător.
affriander *vt.* a atrage, a momi.
affrioler *vt.* a ațața pofta.
affriter *vt.* a prăji.
affront *sm.* afront, jignire.
affronter 1. *vt.* a înfrunta; a insulta, a jigni. 2. *vt.* a se înfrunta; (*~ corps à*

corps la réalité) a da piept cu realitatea.
affronterie *sf.* înfruntare.
affronteur, **euse** *adj.* escroc.
affublement *sm.* împopoțonare, înzorzonare.
affubler *vt.* a împopoțona, a înzorzona.
affusion *sf.* stropire.
affût *sm.* pândă; suport; *mil.* afet.
affûtage *sm. mil.* punerea tunului pe afet.
affûtiau *sm.* fleac, bagatelă.
afin *conj.* (*~ de*) spre a, pentru a; (*~ que*) ca să.
africain, e *sm., adj.* african.
aga *sm. ist.* agă.
agacant, e *adj.* agasant, enervant.
agace *sf. orn.* coțofană.
agacement *sm.* agasare, enervare.
agacer *vt.* a agasa, a enerva.
agacerie *sf.* fasoane, mofturi.
agaillardir *vt.* a înveseli.
agarc *sm.* ciupercă comestibilă.
âge *sf.* vârstă, etate; veac, eră; (*le moyen ~*) Evul mediu; (*entre deux âges*) între două vârste; (*grand ~*) adânci bătrânețe; (*dans la fleur de l'âge*) în floarea vârstei.
âgé, e *adj.* vârstnic, bătrân.
agence *sf.* agenție.
agencé, e *adj.* orânduit, aranjat; *fam.* gătit, dichisit.
agencement *sm.* orânduire, organizare; aranjament.
agencer 1. *vt.* a orândui, a organiza, a aranja; *fam.* a găti, a dichisi. 2. *vt.* a se aranja.
agenda *sf.* agendă.
agenouillement *sm.* îngenunchere.
agenouiller(s') *vt.* a îngenunchea.
agent *sm.* agent; (*~ de police*) polițist.
agglomération *sf.* aglomerație, îmbulzeală.
aggloméré, e *adj.* aglomerat, îngrămădit, înghesuit.

agglomérer 1.vt. a aglomera; 2.vt. a se aglomera, a se îngrămădi.

agglutinant, e *sm., adj.* aglutinant.

agglutination *sf.* aglutinare, lipire.

agglutiner *vt.* a se aglutina, a se contopi, a se uni.

aggravant, e *adj.* agravant.

aggravation *sf.* agravare, înrăutățire.

aggraver 1.vt. a agrava, a înrăutăți.

2.vt. a se agrava, a se înrăutăți.

agile *adj.* agil, suplu.

agilité *sf.* agilitate, suplete.

agir 1.vt. a acționa; a întreprinde; a se comporta. 2.vt. a fi vorba de; (~ à contre-cœur) a-și călca pe inimă; (~ à son gré) a se purta după bunul său plac; (~ à la grosse mordienne) a se purta ca un mitocan.

agissant, e *adj.* activ; productiv, eficient.

agissement *sm.* uneltire, complot.

agitateur, trice *sm.* agitator.

agitation *sf.* agitație.

agiter 1.vt. a agita; (~ une question) a pune paie pe foc. 2.vt. a se agita.

agneau *sm. zool.* miel.

agneler *vi.* (*despre oâ*) a fâta.

agnelet *sm.* mielușel.

agnelle *sf.* mielușea.

agonie *sf.* agonie.

agonir *vt.* a ocări.

agonisant, e *adj.* agonizant, muribund.

agoniser *vi.* a fi în agonie.

agrafe *sf.* agrafă.

agraire *adj.* agrar.

agrandi, e *mărit.*

agrandir *vt.* a mări; *fig.* a exagera; a slăvi, a preamări.

agrandissement *sm.* mărire.

agréable *adj.* agreabil.

agréablement *adv.* în mod agreabil.

agréer *vt.* a agreea, a simpatiza; a accepta.

agrégat *sm.* agregat.

agrégation *sf.* agregare.

agréger *vt.* a se agrega, a se alipi, a se uni.

agrément *sm.* aprobare, consimțământ; petrecere, distracție; *pl.* ornamente.

agrémenter *vt.* a orna, a împodobi.

agresseur *sm.* agresor.

agressif, ive *adj.* agresiv.

agression *sf.* agresiune.

agressivité *sf.* agresivitate.

agricole *adj.* agricol.

agriculteur *sm.* agricultor.

agriculture *sf.* agricultură.

agriffer(s) *vt.* a se căța.

agronome *sm.* agronom.

agronomie *sf.* agronomie.

agrouper *vt.* a grupa.

aguerrir *vt.* a întări; a deprinde cu greul; *fig.* a oțeli.

aguets *sm. pl.* pândă; (*se tenir aux aguets*) a sta la pândă.

ahaner *vi.* a trudi, a munci greu.

ahurtement *sm.* încăpățănare.

ahurter *vt.* a se încăpățâna.

ahuri, e *adj.* zăpăcit, uluit.

ahurir *vt.* a zăpăci, a ului.

aburissement *sm.* zăpăceală, uluire.

aide 1.*sm.* ajutor. 2.*sm.* asistent; (*à l'~ de*) cu ajutorul. 3.*interj.* (*à l'~!*) ajutor!

aider 1.vt. a ajuta. 2.vi. a fi de folos. 3.vt. a se ajuta, a se servi de.

aïeul *sm.* bunic; *pl.* strămoși, înaintași.

aïeule *sf.* bunică.

aigle *sm. orn.* vultur.

aiglon *sm.* pui de vultur.

aigre 1.*adj.* acru; (*despre glas*) subțire, ascuțit; *fig.* răutăcios. 2.*sm.* acreală.

aigre-doux *adj.* dulce-acrișor.

aigrefin *sm.* șmecher, pungaș.

aigretet, ette *adj.* acrișor.

aigrette *sf.* moț (*la păsări*); *orn.* egretă.

aigretté, e *adj.* moțat.

aigreur *sm.* acreală; *fig.* răutate, dușmănie.

aigri, e *adj.* acrit; *fig.* necăjit, indispus.

aigrir 1.vt. a acri; *fig.* a îndispune, a amări. 2.vt. a se acri; *fig.* a se necăji, a se îndispune.

aigrissement *sm.* acrire; *fig.* amărăciune.

aigu, e *adj.* ascuțit; (*despre glas*) (pător, strident, subțire; (*despre senzații*) intens, viu; *fig.* ager, pătrunzător.

aiguière *sf.* ibric.

aiguiérie *sf.* conținutul ibricului.

aiguille *sf.* ac; igliță, croșetă; ac, limbă de ceas; macaz; (*de fil en ~*) de-a fir a păr; (*tirer l'aiguille*) a coase; (*enfiler une ~*) a băga ața în ac.

aiguiller *vt.* a schimba macazul.

aiguillon *sm.* macagiu, acar.

aiguillon *sm.* ac cu gămălie; ac de albină; *fig.* imbold.

aiguillonement *sm.* întepare; *fig.* imboldire.

aiguillonner *vt.* a întepa; *fig.* a imboldi, a stimula.

aiguillage, aiguisement *sm.* ascuțire.

aiguiser *vt.* a ascuți; *fig.* a instiga, a provoca.

aiguisoir *sm.* ascuțitoare.

ail (*pl. aulx*) *sm. bot.* usturoi.

aile *sf.* aripă; *fig.* protecție, ocrotire; (*à tire-d'~*) ca vântul.

aîlé, e *adj.* înaripat.

aïeron *sm.* vârful aripii.

aillade *sf.* mujdei.

ailleurs *adv.* aiurea; (*d'~*) de altfel; (*partout ~*) peste tot.

aimable *adj.* amabil, politicos.

aimablement *adv.* cu amabilitate.

aimant *sm.* magnet.

aimant, e *adj.* iubitor.

aimantation *sf.* magnetizare.

aimanter *vt.* a magnetiza.

aimantin, e *adj.* magnetic.

aimer *vt.* a iubi; a-i plăcea; (~ *le cotillon*) a alerga după fuste; (~ *quelqu'un comme la prunelle de ses yeux*) a iubi pe cineva ca pe ochii din cap; (~ *la bouteille*) a trage la măsca.

aine *sf. anat.* vintre.

ainé, e *adj.* mai mare (*despre frate/soră*).

ainsi *adv.* așa, astfel; (~ *que*) precum și; așa cum; (~ *va le monde*) așa e lumea.

air *sm.* aer; vânt; înfățișare, aspect; muz. arie; *fig.* fason; (*prendre des airs*) a-și da aere; (*prendre l'air*) a se plimba; (*coup d'~*) răceală; (*contes en l'~*) vorbe goale.

airain *sm.* tuci, ceaun; *fig.* neînduplecat; (*cœur d'airain*) inimă de piatră.

aire *sf.* arie, suprafață.

airelle *sf. bot.* afin; afină.

ais *sm.* scândură.

aisance *sf.* ușurință; belșug, abundență.

aise 1.*sf.* mulțumire, grațitudine, satisfacție; plac; (*aises*) mulțumirile vieții; (*à votre ~*) cum doriți! 2.*adj.* mulțumit, satisfăcut; bucuros; (*à l'aise*) comod.

aisé, e *adj.* ușor; comod; înstărit, bogat.

aisément *adv.* cu ușurință.

aisseau *sm.* șindrilă.

aisselle *sf.* subsuoară.

ajointer *vt.* a îmbina.

ajournement *sm.* amânare.

ajourner *vt.* a amâna.

ajoutage *sm.* adaos.

ajouter *vt.* a adăuga.

ajustage *sm.* ajustare; potrivire.

ajustement *sm.* ajustare.

ajuster *vt.* a ajusta, a adapta, a potrivi.

alambic *sm.* alambic.

alambiqué, e *adj.* alambicat, complicat.

alambiquer *vt.* a alambica, a complica.